

Anticorpi anti HAV totali (Ig M + Ig G)

Imunologie	Anticorpi anti HAV totali (Ig M + Ig G)
Specimen recoltat:	- sange venos
Recipient recoltare:	- vacutainer fara anticoagulant cu / fara gel separator
Metoda:	- MEIA

1. Informatii generale:

Hepatita A („alimentara”) este determinata de virusul hepatic A care apartine familiei Picornaviridae, genul Hepatovirus.

VHA este un virus rezistent la caldura, ph acid, alcool-eter; numai fierberea la peste 85°C cel putin 3 minute, inactiveaza virusul; apa neclorinata, bauturile nesterilizate, fructele si alte preparate culinare neprelucrate termic transmit virusul.

Hepatita A este o boala blanda la copiii mici, cu un procentaj ridicat (> 90%) de forme inaparente, care nu se cronicizeaza. Formele severe afecteaza mai ales adultii.

Perioada de incubatie este de 3-4 saptamani.

Hepatita A determina la debutul ei stare generala alterata, anorexie, greata, febra. Aceste simptome sunt urmate de aparitia sindromului icteric. Virusul se replica in ficat si se excreta prin bila si scaun fiind prezent in sange si fecale cu 2 saptamani inaintea debutului bolii si 1-2 saptamani dupa disparitia icterului.

Profilaxia cu imunoglobuline standard administrate intramuscular este foarte eficienta. Exista doua forme de vaccin: inactivat si viu atenuat.

Modalitati de transmitere: fecal-orala, dar si sexuala si parenterala.

Profilaxia se realizeaza prin trei interventii:

- ameliorarea igienei personale si comunitare, asigurarea apei potabile necontaminate;
- imunoglobulinoprofilaxia pre- si postexpunere;
- imunizare activa prin vaccinare.

Diagnosticul infectiei:

- *Metode nespecifice, biochimice, care indica alterarea functiilor hepatice, prin:*
 1. perturbari ale metabolismului pigmentilor biliari (pigmenti biliari in urina, urobilinogen crescut, bilirubina in serum crescuta);
 2. leziuni ale celulei hepatice (hepatocitoliza) demonstrata prin activitatea mult sporita a transferazelor serice ALT (alanilaminotransferaza) si AST (aspartataminotransferaza), chiar in absenta icterului;
 3. dezechilibrul proteinelor serice: cresterea alfa, beta si gamma - globulinelor, scaderea albuminelor, inversarea raportului albumine/globuline.

- *Metodele specifice, urmaresc:*
 - evidențierea virusului în fază acută a infecției în materiile fecale sau omogenate hepatice, tehnici care, la fel ca și izolare virusului pe culturi de celule, nu sunt metode curente de diagnostic.
 - detectarea anticorpilor specifici anti VHA clasa Ig M în serumul pacientilor și a anticorpilor IgG.

Anticorpii anti-VHA IgG persistă toată viața după boala naturală sau după vaccinare. Anti-HAV-IgG transferați de la mama la fat transplacentar pot fi detectați la copii, chiar și peste varsta de 1 an.

Anticorpii anti-HAV totali nu fac diferenția între o infecție recentă și una veche.

In Romania peste 80 % din copii sub 10 ani au trecut prin infecție, de cele mai multe ori forme asymptomatice.

2. Recomandari pentru determinarea anticorpilor anti HAV totali:

- pentru depistarea unei expuneri anterioare la virusul hepatitei A;
- verificarea imunității fata de VHA post-vaccinare.

3. Pregatirea pacientului:

- à jeun (pe nemancate).